

Sygn. akt V CSK 244/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. B.
przy uczestnictwie X. Y.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 10 stycznia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 900 (
dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej z wymienionych przesłanek.

Sąd Najwyższy wyjaśnił już że, przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy, i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, nie publ.).

Skarżący wiąże występowanie istotnego zagadnienia prawnego z sytuacją prawną wspólnego majątku dorobkowego, w której pominięto składniki mienia stanowiące majątek stron. Przedstawiony w ten sposób problem pozostaje jednak bez związku z podstawą prawną wydanego orzeczenia. Sąd Okręgowy przyjął bowiem, że prawo własności spornego lokalu nigdy nie wchodziło do wspólnego majątku stron. Wywód przedstawiony przez skarżącego stanowi zatem próbę przedstawienia własnej interpretacji stanu faktycznego sprawy, odmiennej od przyjętej w uzasadnieniu postanowienia Sądu drugiej instancji. Zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]